

Aksel Larsen: Jeg tager ordet, dels fordi jeg har hørt, at denne diskussion skal vare en halv time — og da jeg går ud fra, at den højtærede minister ikke har så meget at skulle have sagt, må jeg sørge for, at den halve time bliver brugt — dels fordi jeg har noget at sige, selv om jeg indrømmer, at det, jeg har at sige, kunne jeg have sagt direkte til den højtærede finansminister.

Jeg har sådan set ikke noget imod lovforslaget. Hvis mange af veneration over for daleren gerne vil bibeholde den, kan man så ikke bibeholde den symbolsk ved en fuldmagtsbestemmelse i lighed med den, der gives finansministeren til at udmønte en sølvfemkrone, således at man ved højtidelige lejligheder kan udmønte en sølv-daler? Jeg ved godt, hvorfor man vil af med 5-kronesedlen; det er, fordi man regner med, at de penge, der går ned i folks strøm-peskafter, aldrig kommer ud i omsætningen eller kommer tilbage til staten. Det er altså også en måde at nedkule penge på, der i princippet er lige så effektiv, som når den danske stat betaler af på reguleringskontoen i Danmarks nationalbank.

Det, jeg ellers ville sige, er følgende. Man beklager sig over, at 5-kronesedlen slides så hurtigt. Hvad om man forsøgte at gå den vej at lave den af noget bedre papir — det kunne man i det hele taget anvende til pengesedlerne herhjemme. Det er ikke, fordi jeg føler trang til at rose Sverige, men jeg mener at have lagt mærke til, at de svenske sedler er af adskilligt mere holdbart papir end de danske. Det var vel muligt at fremstille papir af tilsvarende kvalitet her eller se, om nogle af de nye stoffer, der er opfundet, bedre skulle egne sig til fremstilling af sedler, som blev mere holdbare end papirpengesedlerne.

Må jeg samtidig henstille til overvejelse, om man ikke kunne bringe lidt orden i virvaret af pengesedler — det vedrører ikke loven om skillemønt, det ved jeg godt, men man har jo talt om pengesedler her. Det er selvfølgelig ikke mange mennesker, der har så forfærdelig mange 100- og 500-kronesedler at løbe rundt med, men pengesedler af den størrelse eksisterer i hvert fald, og hvorfor i alverden skal de have en anden størrelse end 10-kronesedlerne? Jeg finder det yderst upraktisk. Vi har fået en ny 50-kroneseddel af en fuldkommen umulig

størrelse. Så har vi en 100-kroneseddel, som er af en anden størrelse og et andet format. Så har vi 500-kronesedlen, igen af en anden størrelse og et andet format. Hvorfor kan de ikke i princippet have samme format som 10-kronesedlen? Det problem kan de også klare i Sverige. De laver simpelt hen 50- og 100-kronesedlerne dobbelt så store som 10-kronesedlerne; lagt sammen én gang er de altså lige så store som 10-kronesedlerne. De laver en 1000-kroneseddel — de laver vist ikke 500-kronesedler — og den er nøjagtig tre gange så stor som 10-kronesedlen. Der er ingen fare for, at blinde og svagtseende ikke kan kende forskel, for når man lægger en af de store sedler sammen, fylder den lige så lidt og lige så meget i bredden og længden som en 10-kroneseddel. Dette henstiller jeg til overvejelse.

Endelig henstiller jeg til det ærede medlem hr. Martin ikke at hænge sig for meget i, at det hedder forslag til lov om indenlandsk skillemønt. Selvfølgelig kan det ærede medlem godt forlange overflødige ord slettet. Hvis jeg havde mod og ville bruge tingets tid, skulle jeg fortælle en anekdote om at slette ord på et skilt ved en fiskehandel, hvorpå der stod: her sælges frisk fisk. Det skal jeg undlade, da det ærede medlem ikke ville have slettet ordet mønt. Men det ærede medlem hr. Martin har bare lidt svært ved at klare sine ideer selv, for efter at have protesteret mod, at det hedder skillemønt, brugte han i slutningen af sin tale vistnok flere gange ordet skillemønt, så han kan heller ikke undvære det.

Finansministeren (Kampmann): Det er ganske naturligt, at jeg begynder med at takke for den både velvillige og også morsomme modtagelse, som det foreliggende lovforslag har fået. Særlig det ærede medlem hr. Martin var jo særdeles morsom. Det ærede medlem havde også andre bemærkninger, der var mindre saglige, men det kom måske ikke så klart frem, fordi vi morede os så meget over det ærede medlems tale.

Da vi udarbejdede dette lovforslag, var jeg opmærksom på, at det var et problem, det ville blive meget svært at løse; det er noget, alle har forstand på, og derfor var problemet næsten lige så svært — for at